

Perstekst Jong Theater 2021

#De selectie

Tussen de hoog sensitieve mens en de digitale robot zit een hele wereld. De quarantaine maakte deze uitersten heel erg voelbaar: de ene sloot zich op, omringd door schermen, de andere deed aan zelfonderzoek. De buitenwereld kwam op een andere manier binnen en dat voelde je bij de jonge makers: **intimiteit en vervreemding** is het spectrum waarop gebalanceerd wordt in de selectie Jong Theater 2021.

De Russische theatermaakster **Oxana Sankova** vertelt met *I Forgot* over de pijn in haar jeugd en reflecteert over wat een “(t)huis” betekent. *Let me tell you something you already know* van **Merel Severs** neemt ons via een persoonlijke vertelling mee naar de vraagstelling rond de me-too beweging. *Mijn broer de Walrus* van **Colette Goossens** is een poging om de grillige facetten van haar rouwproces over de dood van haar broer te belichamen. *Inside Out, what you see is what I get* van **Myrte Vandeweerd** leidt het publiek doorheen een paniekaanval. En met *Zijt ge der?* probeert **Mirte Desmeth** een gesprek aan te gaan met een onzichtbare toeschouwer. Ze bevindt zich in het midden van het spectrum: de dialoog tussen mens en machine. Tegenover de intieme selectie staan *Bartlebabe* en *GIANTS*. *Bartlebabe*, creatuur van **Anna Franziska Jäger en Nathan Ooms** stelt vragen over de digitalisering: Wat is de impact van verregaande digitalisering op ons leven? Op welke manier verandert het de manier waarop we denken, voelen, spreken of liefhebben? Terwijl *GIANTS* van **Jesse Vandamme, Lucas van der Vegt en Laurens Aneca** zich stort op een analyse van de youtubers.

Jonge makers werden niet enkel inhoudelijk uitgedaagd, ze kregen ook de opportuniteit om zichzelf te **bevragen over gebruik van ruimte**: is de black box nog relevant voor onze theaterpraktijken? Is er een grotere noodzaak zich te settelen in de publieke ruimte? TAZ presenteert dit jaar voornamelijk op buitenlocaties.

#Vanuit welke idealen werd er geselecteerd?

We hebben een speciaal jaar achter de rug. Een “lockdownjaar” waarin theaters werden gesloten en afstand werd bewaard. Een jaar waarin mensen gedwongen werden om zich naar binnen te keren, letterlijk en figuurlijk. De theatermaker kreeg geen applaus, er was geen pintje met een nagesprek, er was geen uitwisseling of zichtbaarheid.

TAZ en **programmator Jozefien Mombaerts** willen daarom **ontmoeting en verbinding vanuit kwetsbaarheid** centraal zetten dit jaar. Deze vage begrippen duiden wel degelijk op een diepgaand engagement dat TAZ wil aangaan met beginnende kunstenaars. Dit engagement uit zich niet louter in het presenteren van Jong werk maar ook in het aangaan van

gesprekken voorafgaand aan het festival en nadien. Op die manier hopen we een **langdurige relatie op te bouwen met aanstormend talent**.

De focus lag in 2021 op het intensief prospecteren van de **Theateropleidingen** en afstuderende masterstudenten in Vlaanderen en – voornamelijk digitaal - Nederland. TAZ ging via individuele- en groeps gesprekken actief op zoek naar het installeren van een dialoog met de studenten en hoopt hiermee iets **duurzaam** te hebben geïnstalleerd.

#Wat is Jong Theater?

TAZ wil voor het Jong Theater een plek zijn waar **jong werk, jong mag zijn**.

Beginnend werk heeft een specifieke context nodig en ook daarop wil TAZ de nadruk leggen: het jonge makers platform kan een voedingsbodem zijn voor zaadjes die gepland worden zonder direct te willen oogsten. Chaos is welkom.

Het kader waarin we bij TAZ jonge makers presenteren moet daarom een **safe space** zijn, met de mentoren als bewakers voor een gevoel van veiligheid. De mentoren begeleiden de jonge makers in hun weg van school naar sector. Enerzijds door kritisch reflectieve gesprekken te voeren over hoe en wat jonge makers willen communiceren met hun publiek, anderzijds door de jonge makers in contact te brengen met dat publiek en de sector gedurende het festival. Op die manier hoopt TAZ een unieke ervaring te garanderen voor jonge makers.